

ΤΕΥΧ. ΚΒ'.

ΤΟΜ. Α'.

1 8 5 3.

ΠΡΩΤΑΙ ΑΦΟΡΜΑΙ ΕΙΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗΝ

ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΟΠΩΝ.

(Συνέχ. καὶ τέλος ἵθε Τεῦχος κά.)

τράπεζα τοῦ μεγάλου μονάρχου δειπνοῦντο. τῶν ἀλλων κατὰ τὸ ὄψις Κάθηται δὲ αὐτὸς ἡγεμὼν τὸ πρόσωπον πρὸς μετηυξίαν τῶν συνδιαιτούμονων ή μὲν πρώτη τῶν γυναικῶν οὐδὲν, οἱ δὲ υἱοὶ καὶ ἀνεψιοὶ καὶ λοιποὶ οὓς ἔξ ἀριστερῶν, ἀλλὰ τοσοῦτον κα-ωτέρων, ὥστε ή κεφ. λὴ αὐτῶν φθάνει μόνον εἰς τούς τοῦ δυνάστου. Ἐξω δὲ τῆς αἰθούσης ταῦτα: οὐδούς ἐπέκεινα τῶν τεσσαράκοντα χιλιεδῶν ἄνθρωποι, μεταξὺ τῶν δοπίων ὑπάρχουσι καὶ πολλοὶ μακρόθεν μετὰ δώρων πλουσιών ἐρχόμενοι. Εν δὲ τοῦ ἐστικτορίου πλησίον τοῦ ἡ. εκύρων κεῖται: χρυσῇ πλήκης οἶνον· κατὰ διάφορα δὲ ἀλλὰ μέντης τραπέζῃς ἴστανται ἔτεροι κρατήρες χρυσοὶ πεντεῖς ὅσον οἶνον δύνανται νὰ πίωσιν δεκτὸ τούλατον ἀνθρωποι· ἔξ αὐτῶν δὲ ἐκατός τῶν δρυδῶν αἰγαῖνων γύνει τὸ ποτὸν εἰς γρυπὴν κύλικα. Α-

δύ-ατον εἰς τὸν μὴ ἰδόντα νὰ πιστεύσῃ τὸ πλῆθος τῶν γηρισῶν καὶ ἀργυρῶν σκευῶν, ὃσα περιέχει τὸ μεγαλοπρεπές ἐκεῖνο ἱνάκτορον. Οἱ προσχέροντες τὰ ἐδέσματα καὶ τὰ ποτὰ μεγιστᾶνες σκεπάζουσι διὰ λεπτοῦ ἔθοντο τὸ στόμα καὶ τοὺς ἡώθινάς των διὰ νὰ μὴ μιάνη αὐτὰ ἡ πνοή των· ὅταν δὲ πίνῃ δὲ μέγας μονάρχης, παιανίει μὲν ἄπασσα ἡ μουσικὴ συνισταμένη ἐκ πολυυρθρίμων ὁργανῶν, ἀπαντες δὲ οἱ ψοφεστώτες ὑπεκλίνονται μέχρις ἐδάφους.

Κατὰ τὴν ἑστήν τῶν γενεθλίων του δὲ μέγας Χάν περιβαλλεται στις πνότιτοι μανδύαν χρυσήλατον, δω δεκα δὲ χιλιάδες (Κρουεζιτάμι, ἐπιτειῶν ἐνδύονται καὶ αὐτοὶ ἀναλόγως περιειωσμένοι χρυσοῦν κεστόν. Εκ τῶν ἴματιών δὲ τού-ων ἀντηρούτων πάντων εἰς τὸν μέγαν Χάν πολλὰ ὡς κατατερισμένα ὑπὸ μαργαριτῶν καὶ πολιτίμων λίθων ἔχουσι μιγίστην ἀξίαν, ὥστε οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῷ δυνατῶν τοῦ κόσμου ἐναμιλλᾶται κατὰ τοῦτο.

Διότι εἰς ἐκαστον τῶν εἰς τρέμενων ἀξωματικῶν ἔδωκε δεκατρεῖς τοιαύτας ἐσθῆτας διαφερούσας κατά τε τὸ χρώμα καὶ τὴν πολυτέλειαν, προσέτι δὲ καὶ ζώνην καὶ πέδιλα ἐκ καλάμου ἐξεργασμένα τεχνικώτατα διὰ συμμάτων ἀργυρῶν. Οὕτω κεκοσμημένοι φρίνονται οἱ θαλαμηπόλοι: οὗτοι ὡς αὐτόχρημα βροιλεῖς. 'Υπάρχει ἐπιτεια κανονισμένον δόπον ἐκ τῶν λαμπρῶν τούτων ἐνδυμάτων ἀξιώσει νὰ φέρωσι καθ' ἐκάστην ἑστήν· αὐτὸς δὲ ὁ Χάν ἔχει δεκατρεῖς τοιαύτας στολάς, ἀλλὰ ποιὸν λαυροτέρας.

'Ἐκ τῶν ἑστῶν ἐξέχει μάκιστα ἡ πρώτη τοῦ ἑου Τευχ. ΚΒ'.